

Fetica

Tudor Arghezi

Ce duh ai și ce putere.
Să-mpletești ceara cu miere,
De la floarea din grădină,
Ostenită de albină?
Tu aduni de pe meleaguri,
Pentru stupi și pentru faguri,
Pulberi, roua, stropi și leacuri,
Poate că de mii de veacuri.
Ca din lână, ca din ace,
Țesi rețeaua de ghioace,
De celule-n care pui
Mierea dulce și un pui.
Scule, numere, cântare
Au pus la măsurătoare
Ca-ncăperea cea mai mare
În găoacea cea mai mică
E ghiocul tau, fetică
Ești, pe lumea de subț cer,
Cel mai mare inginer.
Pe-ntuneric, fără' să știi,
Ai făcut bijuterii
Și minuni în toată clipa
Cu musteața și aripa.
Și, cum știi, muncind, să taci,
Nu te lauzi cu ce faci.